

Kapitel 1

Bonden Roberts robot

En dag kom ett stort paket till bonden Roberts bondgård.

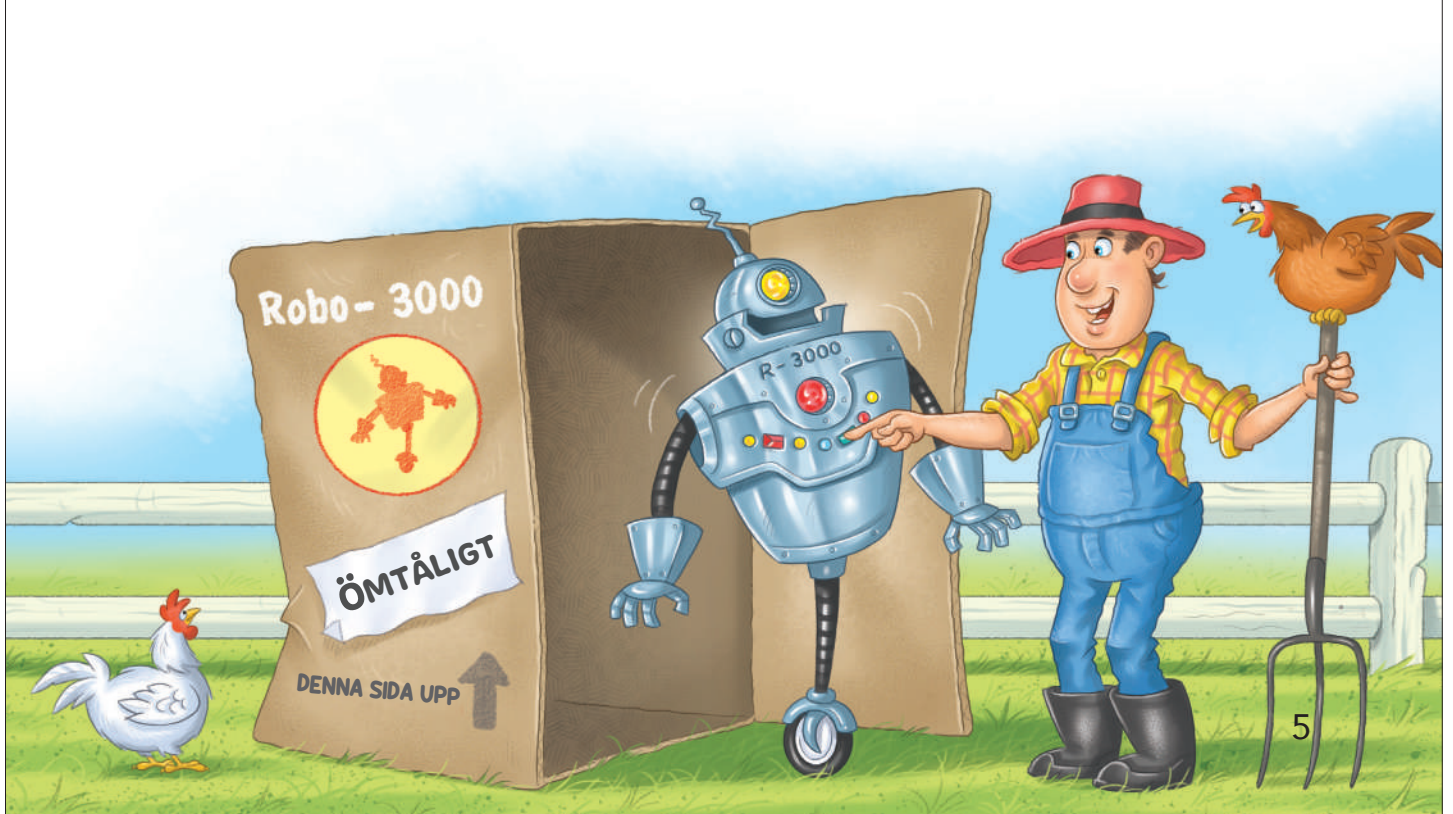
Virr! Pip! Ut ur lådan rullade Robo-3000.

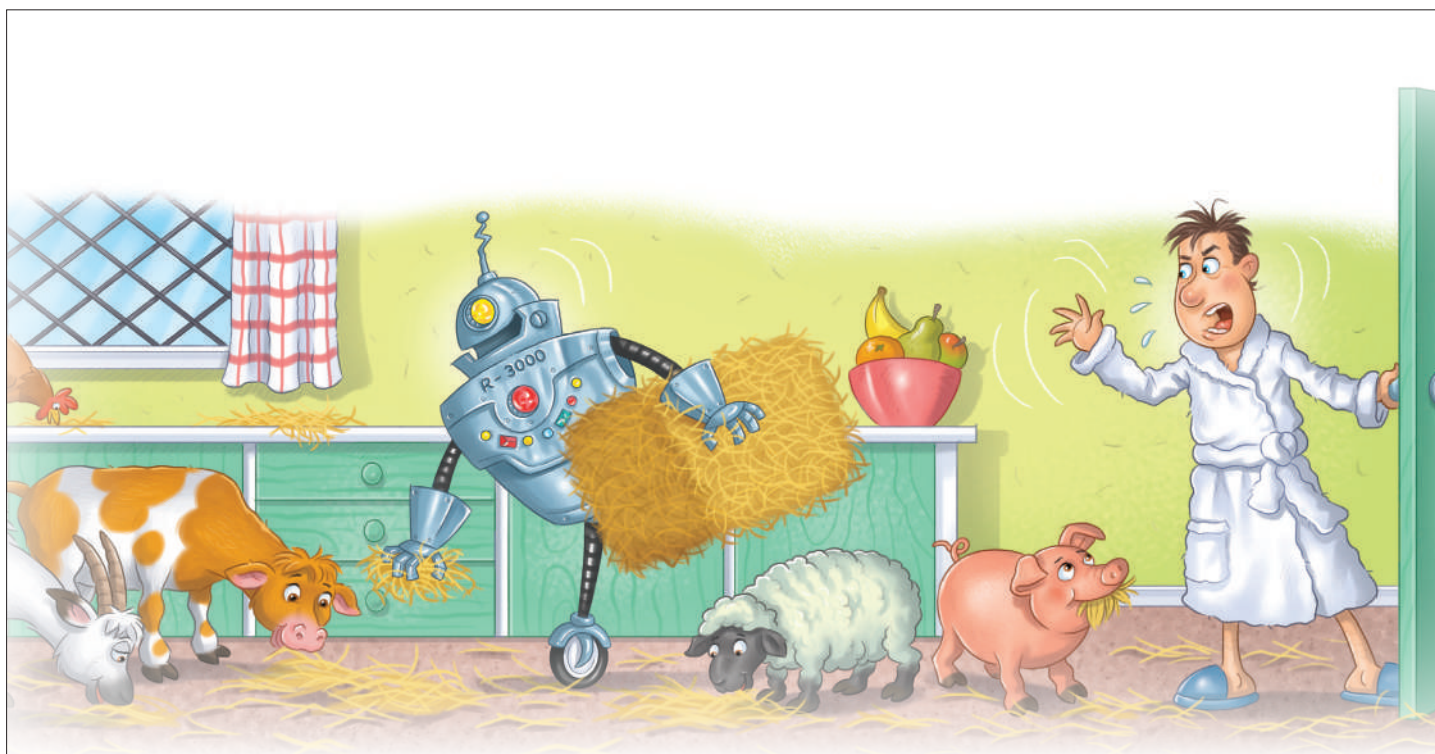
– Underbart! ropade bonden.

Han tryckte på robotens knappar.

– Min robot kan göra allt jobb åt mig. Nu kan jag spela golf på morgonen.

Och betala mina räkningar på eftermiddagen.





Kucke-li-ku! gol tuppen på morgonen.
Bonden Robert gick ut i köket.

Vilken röra! Robo-3000 gav djuren mat.
Men inte utomhus, utan inne i köket.
– Vad gör du? skrek Robert. Ut!
Alla djuren sprang ut.
– Robo-3000-ska-sy-frö, sa roboten
och rullade ut.

Bonden Robert tittade på klockan.

– Å nej, nu är det för sent för golf. Men roboten sår i alla fall fröna. Underbart!

Robert tog på sig sina stövlar och gick ut.

Han ville se när roboten sådde. Men roboten sådde inte. Den sydde en filt av fröpaketet.

– Vad gör du?! skrek bonden Robert.

Jag ville att du skulle så, inte sy.

– Robo-3000-måla-lada, sa roboten och rullade iväg.



Bonden Robert gick ut för att titta. Men roboten målade inte ladan. Den målade **av** ladan.

– Vad gör du? skrek bonden.

Nu nästan grät han.

– Jag ville att du skulle måla ladan. Inte måla en bild av ladan. Sluta!

Men roboten slutade inte.

– Robo-3000-måla-bondgård.

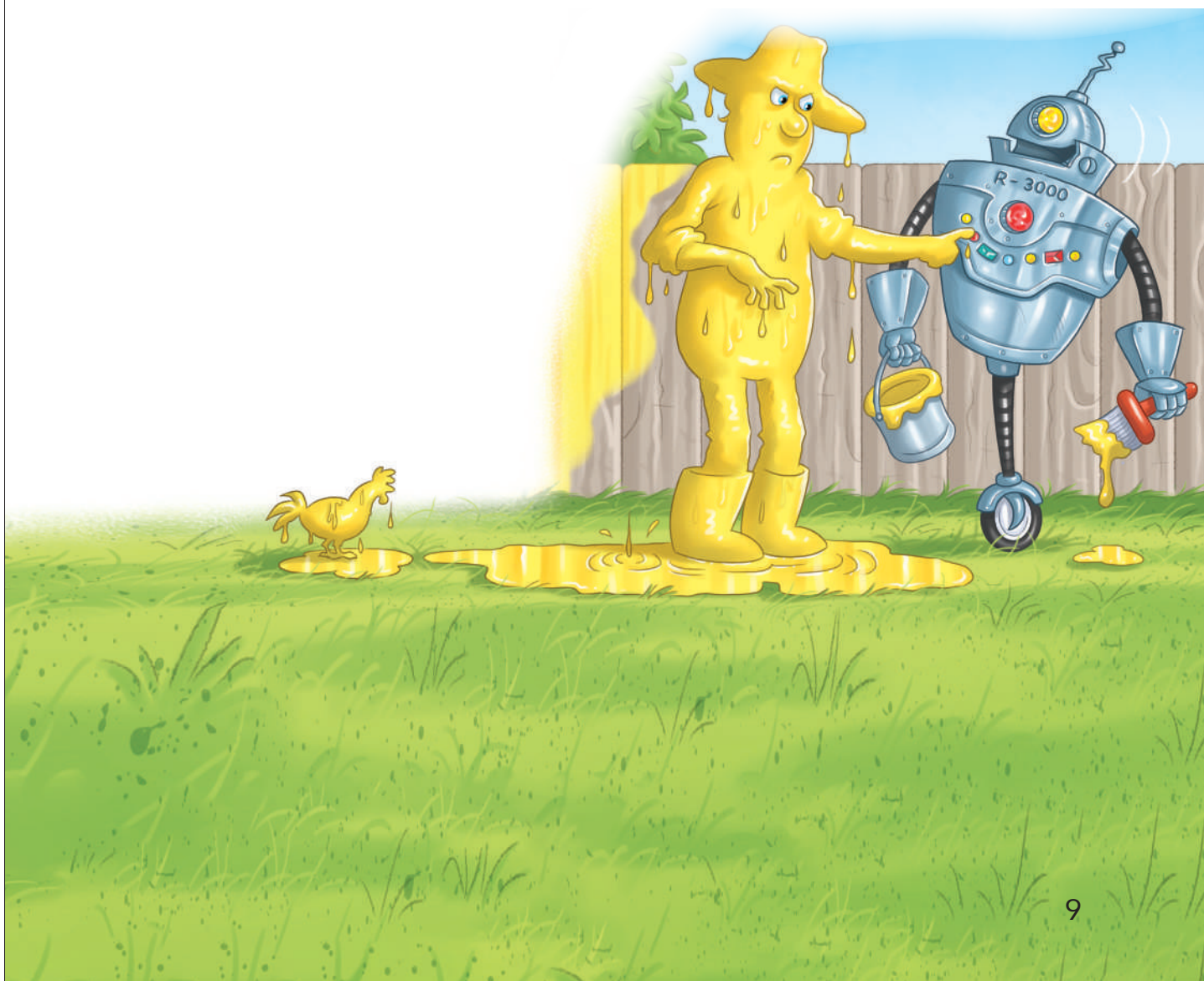
Roboten tog penseln och färgen och rullade iväg.

Sedan målade den planket, veden och träden.



Roboten rullade mot bonden.
– Robo-3000-måla-bonde.

Robert sprang iväg. Men han var för långsam.
Roboten hann i fatt honom och målade honom
gul. Då tryckte Robert på en knapp. Puh!
Roboten slutade att måla.





Nästa dag hjälptes Robert och roboten åt på gården. De var snabba. Robert spelade golf. Roboten samlade golfbollar.

På eftermiddagen betalade de räkningar. Det gick fort och det var roligt.
– Underbart! log bonden Robert.

